

วิจัยในชั้นเรียน

การพัฒนาทักษะการพูดด้วยแบบฝึกสนทนาภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๒
แผนกก่อสร้าง ห้อง ๒/๑ - ๒/๒

ผู้วิจัย

นางสาวปาริชาติ นุกาศ
ครูพิเศษสอน วิชาภาษาอังกฤษ
แผนก สามัญ - สัมพันธ์

วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

ปีการศึกษา ๒๕๖๙ ภาคเรียนที่ ๑

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดด้วยแบบฝึกสนทนาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ ๒ แผนกช่างก่อสร้าง ห้อง ๒/๑ - ๒

ผู้วิจัย นางสาวปาริชาติ นุกาศ

ปีการศึกษา ๒๕๖๙

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๒/๑-๒ ของวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๙ ได้มีความรู้ความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษมากขึ้น รวมทั้งการลงมือทำแบบฝึกหัดเพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจ และประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการพัฒนา ด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้จัดทำทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งทำการคิดวิเคราะห์ผลคะแนน

จากการศึกษาปรากฏว่า จากการทดสอบการพัฒนาการพูดทักษะภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกสนทนาภาษาอังกฤษ และทำแบบฝึกหัดที่กำหนดให้นั้น ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ดียิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เพิ่มขึ้น

คำนำ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๒/๑-๒ แผนกอิเล็กทรอนิกส์ ได้มีความรู้ความสามารถ ในการสนทนาภาษาอังกฤษและจดคำศัพท์ มากยิ่งขึ้น โดยใช้กิจกรรมการสนทนาโดยแบบฝึกทักษะการสนทนาในชีวิตประจำวันมาใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้งการลงมือทำแบบฝึกหัดเพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจ และประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านการสนทนา ภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้จัดทำทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งทำการคิดวิเคราะห์ผลคะแนนโดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การวิจัยเรื่องนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทางด้านการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นางสาวปาริชาติ นุกาศ

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
บทที่ ๑ บทนำ	๑
บทที่ ๒ แนวทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๓
บทที่ ๓ ประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	๖
บทที่ ๔ วิธีดำเนินการวิจัย	๙
บทที่ ๕ สรุปผลการศึกษาวิจัย	๑๓
ภาคผนวก	๑๕

บทที่ ๑ บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันมีภาษาต่างๆ ที่มนุษย์ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างกัน “ภาษาพูด” ถือเป็นสื่อที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อสื่อสารอย่างเป็นทางการมากที่สุด โดยมนุษย์จะถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกต่างๆ ออกมาในรูปของคำพูด แม้มนุษย์จะพัฒนาสื่อต่างๆ ในการติดต่อสื่อสารหลายรูปแบบ แต่สื่อที่เป็น “ภาษาพูด” ก็ยังคงเป็นสื่อหลักในการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม การพาณิชย์ หรือด้านความบันเทิงภาษา เป็นเครื่องมือในการสื่อสารของคนในสังคม ดังที่ วิลกินส์ (Wilkins, ๑๙๗๐ อ้างถึงในรูปทองกว้างสวัสดิ, ๒๕๕๕ : ๒) ได้กล่าวว่า ภาษา คือ สื่อของการติดต่อสื่อสารที่ใช้กันมากที่สุด ภาษาเป็นสื่อที่ทำให้โครงสร้างสังคมมีความ ประณีตและสมบูรณ์ ภาษาจึงเป็นหัวใจของการสื่อสาร และการติดต่อสื่อสารด้วยวิธีการใดๆ ก็ตาม จะไม่สมบูรณ์ เท่ากับการสื่อสารที่มาในรูปของ “เสียง” ทั้งนี้เพราะ “เสียง” เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดใน “สื่อภาษาพูด” และวิชาที่เกี่ยวข้องกับเสียงพูด คือ วิชาสัทศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาที่ว่าด้วยการผลิตเสียง ดังนั้น การเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ในเรื่องการออกเสียงคำต่างๆ ใน ภาษานั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง (เอกสารประกอบการสอนสัทศาสตร์ ประกอบ ผลงาม, ๒๕๔๙ : ๒-๕) การเรียน ภาษาต่างประเทศแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนเพื่อความรู้ทางภาษาเท่านั้น แต่เรียนเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงาน การที่จะให้ผู้เรียนมีความสามารถตามที่คาดหวัง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๖๒ ขึ้นพื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้มาตรฐานการเรียนรู้ รวมถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่นักเรียนต้องเรียน โดยมุ่งเน้น ให้ผู้เรียนมีทักษะในการสื่อสารเพื่อใช้ในการดำเนินชีวิต ทนต่อการเปลี่ยนแปลง พร้อมรับข้อมูลข่าวสารและสื่อสาร ข่าววัฒนธรรมได้ การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศ อย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูง ขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอด ความคิดและวัฒนธรรมไปสู่สังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กรมวิชาการ, ๒๕๕๔ : ๒)

จากสภาพการเรียนการสอนในปัจจุบัน นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรจึงจำเป็นต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อช่วยให้ ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างเข้าใจ และมั่นใจมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นแรงจูงใจและให้กำลังใจให้นักเรียนสนใจในความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
๒. เพื่อบันทึกสาเหตุและปัญหาของความบกพร่องทางกระบวนการสนทนาการใช้ประโยคผิดของนักเรียน
๓. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะกระบวนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษจากแบบฝึกต่างๆ
๔. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถในการ ทักษะกระบวนการเขียนคำศัพท์เพิ่มเติมและให้ความหมายสำนวนทางภาษาอังกฤษได้เพิ่มขึ้น

ตัวแปรที่ศึกษา

๑. แบบฝึกหัดที่เน้นการพูดและการสนทนาภาษาอังกฤษ
๒. ระดับผลสัมฤทธิ์ของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นที่การส่งเสริมทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๒ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบฝึกอย่างง่าย เพื่อให้นักเรียนไม่เบื่อและสนุกสนานในการเรียนทั้งยังสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ และแบบฝึกหัดหรือข้อสอบที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น ผู้วิจัยได้ทำการ เปรียบเทียบผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อศึกษาการพัฒนาของนักเรียนหลังจากที่ได้มีการฝึกทักษะ กระบวนการต่าง ๆ ว่ามีความแตกต่างหรือมีการเปลี่ยนแปลงโดยมีพัฒนาการที่ดีขึ้นหรือไม่ อย่างไร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ได้เพิ่มความรู้การสนทนาภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง
๒. ได้แนวคิดที่ว่า การเรียนภาษาอังกฤษจำเป็นที่จะต้องออกเสียงคำศัพท์ พูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง เพื่อเพิ่มความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการใช้ชุดศึกษาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยฝึกและเพิ่มพูนทักษะการพูดสนทนาสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง และได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

๑. **ประชากร** ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๒ แผนกช่างก่อสร้าง ห้อง ๒/๑ และ ๒/๒ ภาคเรียนที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๙ จำนวนรวมจำนวนทั้งสิ้น ๓๗ คน
๒. **เนื้อหา / หลักวิชา** แบบฝึกสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ในหนังสือเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัส ๒๐๐๐๐-๑๒๐๑

บทที่ ๒ แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เหตุผลและแนวคิดของทฤษฎี

ในชีวิตประจำวันของมนุษย์การพูดมีความสำคัญเป็นอันมากไม่ว่าจะเป็นวัยใด เพศใด อาชีพอะไร คบหาสมาคมกับ ผู้ใด ต้องใช้การพูดมากที่สุดเพราะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจได้ละเอียดลึกซึ้ง กว้างขวาง ชัดเจนและ รวดเร็ว ดังนั้นหากต้องการพูดให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ต้องอาศัยหลักวิชาการพูดและการฝึกฝน เพราะการพูดเป็น ทั้ง “ศิลป์” และ “ศาสตร์” “ศิลป์” ต้องอาศัยการฝึกฝน จนเกิดความชำนาญมีการฝึกพูดทุกขั้นตอน “ศาสตร์” มีหลักเกณฑ์ในการ ปฏิบัติและถ่ายทอด การพูดที่ดีจะต้องรู้ทั้งด้านทฤษฎีคือ กฎเกณฑ์ที่วางไว้และรู้ทั้งทางปฏิบัติคือ การฝึกฝนตนเอง อย่าง สม่าเสมอเพื่อให้รู้จักพูดอย่างมีประสิทธิภาพ

ในการสื่อสารแต่ละครั้งต้องใช้เครื่องมือที่กำหนดขึ้นอย่างมีระบบระเบียบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ในระหว่าง คนกลุ่มเดียวกัน นอกจากนี้ยังสามารถเรียนรู้แก้ไข ดัดแปลง ตลอดจนถ่ายทอดสืบทอดกันได้ เครื่องมือดังกล่าวนี้เรียกว่า “ภาษา” และภาษาในที่นี้ที่ใช้พูดสื่อสารในสังคม คือ ภาษาที่ใช้ถ้อยคำหรือวัจนภาษา ภาษาที่ใช้ถ้อยคำหรือวัจนภาษา (Verbal Language) ภาษาที่ใช้ถ้อยคำคือ ภาษาที่ใช้คำพูดที่มีประโยชน์อย่างมากต่อการสื่อสาร ดังต่อไปนี้

๑. ใช้อธิบายสิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น วัตถุสิ่งของ เหตุการณ์และปรากฏการณ์ต่าง ๆ เป็นต้น
๒. ใช้อธิบายสิ่งที่เป็นนามธรรม เช่น ความรักความโกรธความเศร้าความกล้าหาญ และความละอาย เป็นต้น
๓. ใช้กล่าวถึงเรื่องราวเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และในอนาคต
๔. ในบางโอกาสใช้ถ้อยคำ ำให้เกิดความสนุกสนาน บางครั้งท ำให้เกิดความรู้สึกโศกเศร้า และ บางคราว ใช้ภาษาโน้มน้าวใจให้คล้อยตาม

ทฤษฎีของอริสโตเติล (Aristotle Theory) อริสโตเติลเป็นนักวิทยาศาสตร์ชาวกรีก ที่มีชื่อเสียงและมีผลงานมากมายได้ เขียนหนังสือวาทศาสตร์(Rhetoric) ในปี๓๓๐ ก่อนคริสตกาลและได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายว่าเป็นทฤษฎีขั้นพื้นฐานของ การสื่อสาร ด้วยการพูดและได้ให้ความหมายของ วาทศิลป์ว่า “เป็นการค้นหาวิธีการโน้มน้าวใจที่มีอยู่ทุกรูปแบบ” การพูดโน้มน้าวใจ เช่น การพูดในสภาการพูดในศาลและการพูดในที่ชุมชน เป็นต้น ซึ่งผู้พูดต้องมีความสามารถในการพูดที่ ประกอบด้วย ส่วนสำคัญ ๓ ส่วน ซึ่งจะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้คือผู้พูด (Speaker) คำพูด (Speech) และผู้ฟัง (Listener) อริสโตเติลได้ ชี้ให้เห็นว่าการพูดโน้มน้าวใจจะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัย ๓ ประการคือ

๑) ทศนคติและความเชื่อ (Ethos) คือ บุคลิกลักษณะของผู้พูด เป็นการสร้างบุคลิกลักษณะของผู้พูดที่ทำให้ผู้ฟังเกิด ความเชื่อความประทับใจและมีศรัทธา ดังนั้น ผู้พูดต้องมีความรู้ในเรื่องที่พูด การมีทศนคติที่ดีต่อผู้ฟังการเป็นผู้ที่แสดงออกซึ่ง สามารถเป็นผู้มีคุณธรรม

๒) ตรรกวิทยา (Logos) คือการชี้แจงเหตุผล หรือเนื้อหาสาระหรือวาทะของผู้พูด เป็นการแสดงให้เห็นความจริงอัน ประกอบด้วยเหตุผลมาเสนอต่อผู้ฟัง ซึ่งประกอบด้วยข้อเท็จจริง หลักฐานและเหตุผล ข้อเท็จจริงและหลักฐานต่าง ๆ ต้อง สอดคล้องกับทศนคติความเชื่อและค่านิยมของผู้ฟัง

๓) ความรู้สึก(Pathos) คือการใช้อารมณ์หมายถึง สภาพอารมณ์ของผู้พูด และผู้ฟังที่มีร่วมกัน ผู้พูดเป็นฝ่ายสร้างขึ้น เพื่อโน้มน้าวใจ ให้ผู้ฟังเกิดความชอบ ความเกลียด ความเจ็บปวด หรือความสนุกสนาน

ทฤษฎีของซีเซโรและควินติเลียน (Cicero & Quintilian Theory) ซีเซโรและควินติเลียน เป็นนักพูดชาวโรมัน นักพูด ทั้งสองถึงแม้จะมีชีวิตอยู่ต่างสมัยกัน แต่ผลงาน ทางวาทศาสตร์ที่มีอิทธิพลร่วมกัน ในการวาง

รูปแบบทฤษฎีวิทยาศาสตร์ไม่เน้น ทางทฤษฎีแต่เน้นหนักในทาง ปฏิบัติมากขึ้น โดยนำเอาทฤษฎีของอริสโตเติล มาพัฒนา และเน้นพิจารณาพฤติกรรมการพูด ซึ่ง เป็นวิธีการในการพูดโน้มน้าวใจอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้อื่นเชื่อถือ และคล้อยตาม หลัก ๕ ประการของซิเซโรและควินติเลียน ที่ทำให้การพูดสัมฤทธิ์ผล มีดังนี้

๑. การคิดค้น (Invention) คือการคิดและการค้นหาของผู้พูด จนพบว่าอะไรเป็นสิ่งที่ควรนำเสนอให้ผู้ฟังทราบและ ได้รับประโยชน์มากที่สุด

๒. การประมวลความคิด (Organization) หมายถึง การนำความคิดมาจัดระเบียบและจัดลำดับให้เหมาะสม เพื่อให้ ผู้ฟังเข้าใจง่าย ไม่เกิดความสับสน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น ๓ ส่วน คืออารัมภบท เนื้อหา และสรุป

๓. การใช้ภาษาและลีลา (Style) หมายถึง การเลือกสรรภาษาและลีลาในการนำเสนอสาระที่สร้างความเข้าใจแก่ผู้ฟัง ก่อให้เกิดความรู้สึกรักอยากติดตาม

๔. การกำหนดจดจำ (Memory) หมายถึง การจดจำเนื้อหาสาระที่จะพูดให้แม่นยำก่อนที่จะออกไปพูดต้องมีความพร้อมโดยการฝึกซ้อม เพื่อสร้างประสบการณ์

๕. การแสดงออกให้ปรากฏ (Delivery) หมายถึงการแสดงออกให้เหมาะสมที่สุดเพื่อปรากฏตัวต่อหน้าในที่ประชุม ไม่ว่าจะเป็นความเหมาะสมของเสียง เพื่อสร้างประสบการณ์จากทฤษฎีทั้ง ๒ ทฤษฎีทฤษฎีการพูดโน้มน้าวใจของอริสโตเติล นับได้ ว่าเป็นทฤษฎีพื้นฐานที่นัก ทฤษฎีการสื่อสารในยุคหลังได้ยึดถือเป็นแนวทาง ถึงแม้ว่าพัฒนาการของเทคโนโลยีการสื่อสารจะมี ความสำคัญ ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบันมากขึ้น แต่ลักษณะและองค์ประกอบของการสื่อสารที่นักทฤษฎีได้คิดค้น ขึ้นมาก็ยังคงมีลักษณะใกล้เคียง และมีรูปแบบปรากฏให้เห็นเหมือนทฤษฎีการสื่อสารดั้งเดิมของอริสโตเติล คือ มีผู้พูด คำพูด และผู้ฟัง เพียงแต่เปลี่ยนแปลงคา ที่ใช้เรียกองค์ประกอบมาเป็นผู้ส่งสาร สาร และผู้รับสาร ซึ่งก็คือความหมายเดียวกันนั่นเอง (ศุภวรรณ มองเพชร, ๒๕๔๗)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(รสรินทร์ สีนสวัสดิ์และสยามรับ เทียสุริย) การวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษและการใช้บทบาทสมมติจากประเด็นต่างๆ ที่ได้ อภิปรายข้างต้น สามารถสรุป ได้ว่า การจัดกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ นักศึกษามีพัฒนาการทางการ พูดเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นเนื่องจากลักษณะของกิจกรรมมุ่งเน้นการใช้ภาษาการสื่อความหมายที่ เหมาะสมทำให้นักศึกษาเกิดความสนใจ และกระตือรือร้น ที่จะเรียนรู้ ฝึกฝน และปฏิบัติตาม ขั้นตอนต่างๆ อย่างถูกต้อง นักศึกษาจึงเกิดความมั่นใจในการ ใช้ภาษาและนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารได้ดีที่สุด นักศึกษาที่เข้าร่วมในกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพบว่า มีภาพรวม ผลการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อน การทดลองอยู่ในเกณฑ์ดีนักศึกษามีพัฒนาการความสามารถด้าน การพูดหลังการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อน การ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ที่ได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร

สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง (๒๕๕๐ : บทคัดย่อ) ได้เพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ ๖ โดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๙ โรงเรียนเซไล วิทยาคม จำนวน ๑๔ คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง ผลการศึกษา พบว่า หลังจกนักเรียนได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมทาง ภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนมีความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .๐๕

กมลวรรณ โดมศรีฟ้า (๒๕๕๑: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนาการความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการพูด เพื่อการสื่อสารกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ประจำภาคเรียนที่ ๒ ปี การศึกษา ๒๕๕๐ โรงเรียนเลิศหล้าถนนกาญจนาภิเษก (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) จำนวน ๒๐ คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๑ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์จากแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารและแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

บทที่ ๓ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑. ประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการใช้แบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยฝึกและเพิ่มพูนทักษะการพูดสนทนาสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

๑. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือแ

๒. เนื้อหา/หลักวิชา ทักษะการอ่านคำศัพท์เกี่ยวกับ Explore tourist attractions จากการอ่านคำศัพท์ บทสนทนาและแบบฝึกหัด

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. แบบทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน (Pre-test)

๒. แบบฝึกหัดเกี่ยวกับกระบวนการพูดอ่านบทสนทนาภาษาอังกฤษ

๓. แบบทดสอบวัดความรู้หลังเรียน (Post-test)

๓. ขั้นตอนการดำเนินการ

ในการดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีการดำเนินการและรายละเอียดเป็นขั้นตอนดังนี้

๑. ขั้นวิเคราะห์

๑.๑ วิเคราะห์ผู้เรียน การวิเคราะห์ผู้เรียนได้กำหนดไว้ดังนี้

ประชากรคือ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๒ แผนกช่างก่อสร้าง ห้อง ๒/๑ และ ๒/๒ ภาคเรียนที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๔ จำนวนรวมจำนวนทั้งสิ้น ๓๗ คน

๑.๒ วิเคราะห์เนื้อหา ขั้นตอนการดำเนินการมีดังนี้

เนื้อหาที่จะใช้สร้างแบบทดสอบ และแบบฝึกหัด คือเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ แบบฝึกหัดที่ใช้ในการทดลองเป็นการเติมคำศัพท์เกี่ยวกับ Explore tourist attractions โดยผู้วิจัยได้คัดตัวอย่างมาดังนี้

ใบงาน Fill in the story

Direction: Fill in the words given in accordance with the story.

cycling opulent waterfall northernmost roundabout countryside destination
architect National Park hill resources weather borders visit located

WHAT'S IN CHIANG RAI?

Chiang Rai is regarded as the _____ “large city” in Thailand, though it isn’t that big. It’s much smaller and less developed as a tourist _____ than neighboring Chiang Mai. The city of Chiang Rai lies amongst the lush _____ of the province, a few miles south of the so-called Golden Triangle, where the _____ of Thailand, Laos, and Burma converge. This fertile region, naturally rich in agricultural _____, has been settled by people since the 7th century. Because of its relatively isolated location, Chiang Rai has blossomed into a truly unique area over time, one with distinct forms of culture, cuisine, architecture, and, as we will discover in this post, a host of can’t-miss tourist destinations and activities.

Chiang Rai is three hours north of Chiang Mai by bus. _____-wise, November to February is the best time to _____ the region. It’s the coolest and driest time of the year. Chiang Rai Center was a bit of an _____ surprise! Chiang Rai is a dream for those who enjoy a spot of _____. Numerous spots in the city rent bikes, from which you can pedal out to the surrounding _____. On Banphaprakarn Road there is a magnificent golden clock tower that stands in the middle of a _____, flanked on either side by impressive, gilded streetlights which line the street. Hoh Nalika Chalerm Prakiat was unveiled in 2008 in honor of the late King Bhumibol and is a tourist attraction. It was designed by Thai artist Chalermchai Khositpipat, the _____ of The White Temple, and, at 7 pm, 8 pm and 9 pm, the gold lighting turns to pink then green. Though centrally _____ within the north of the country, aquatic adventures are also on offer as part of a day trip from Chiang Rai. There are _____ to soak in, Khun Korn and Huay Mae Sai chief among them, and hot springs to bathe in – Pong Phra Soet in the Lam Nam Kok _____.

๒. ขั้นตอนออกแบบ

ขั้นตอนออกแบบทดสอบ และแบบฝึกหัดมีขั้นตอนดังนี้

ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) เป็นแบบฝึกหัดบทสนทนาภาษาอังกฤษชีวิตประจำวันอย่างง่าย

ทดสอบหลังเรียน (Post-test) เป็นแบบฝึกหัดบทสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันอย่างง่าย

และแสดงบทบาทสมมติ

๓. ขั้นตอนดำเนินการ

มีการดำเนินการดังนี้

๓.๑ ทำการทดลองกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ ๒ โดยให้นักศึกษาจับคู่และฝึกอ่านบทสนทนาที่จัดเตรียมให้ดำเนินการพัฒนาทักษะกระบวนการพูดบทสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยผู้ทำวิจัยจะเป็นผู้อ่านให้ฟังก่อน จากนั้นให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดจากบทสนทนาที่อ่าน

๓.๒ ทำการทดสอบอีกครั้งโดยให้นักศึกษาอ่านบทสนทนาและทำแบบฝึกหัดอีกครั้ง

๔. ขั้นตอนวิเคราะห์ข้อมูล

- วิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดก่อนเรียน

- วิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดหลังเรียน

บทที่ ๔
วิธีการดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย ระยะเวลาในการดำเนินงาน

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	หมายเหตุ
๑๘ – ๓๑ พ.ค. ๖๙	- ศึกษาสภาพปัญหาและวิเคราะห์หาแนวทางแก้ปัญหา	
๑ – ๓๐ มิ.ย. ๖๙	- เขียนเค้าโครงงานวิจัยในชั้นเรียน - ศึกษาหลักสูตรเกี่ยวกับการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ - วิเคราะห์ผู้เรียนและวิเคราะห์เนื้อหา - ออกแบบเครื่องมือที่จะใช้ในงานวิจัย	
๑ ก.ค.๖๙	- นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน	
๑ – ๑๕ ก.ค. ๖๙	- นักเรียนฝึกพูดสนทนาภาษาอังกฤษ ชุดที่ ๑	
๑๖ – ๓๑ ก.ค. ๖๙	- นักเรียนฝึกพูดสนทนาภาษาอังกฤษ ชุดที่ ๒	
๑ – ๒๑ ส.ค. ๖๙	- นักเรียนฝึกพูดสนทนาภาษาอังกฤษ ชุดที่ ๓	
๒๖ ส.ค. ๖๙	- นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน	
๑ – ๑๑ กันยายน ๖๙	- เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล - สรุปและอภิปรายผล - จัดทำรูปเล่ม	

การเก็บรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูล

เก็บข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน จัดทำตารางเปรียบเทียบผลต่าง ระหว่างก่อนฝึก และ หลังฝึก หาผลต่างจากการปฏิบัติดังนี้

ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบคะแนน ก่อนเรียน-หลังเรียน นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๒ แผนกช่างก่อสร้างห้อง ๒/๑ และ ๒/๒ ภาคเรียนที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๔ จำนวนรวมจำนวนทั้งสิ้น ๓๘ คน

อิเล็กทรอนิกส์ ๒/๑

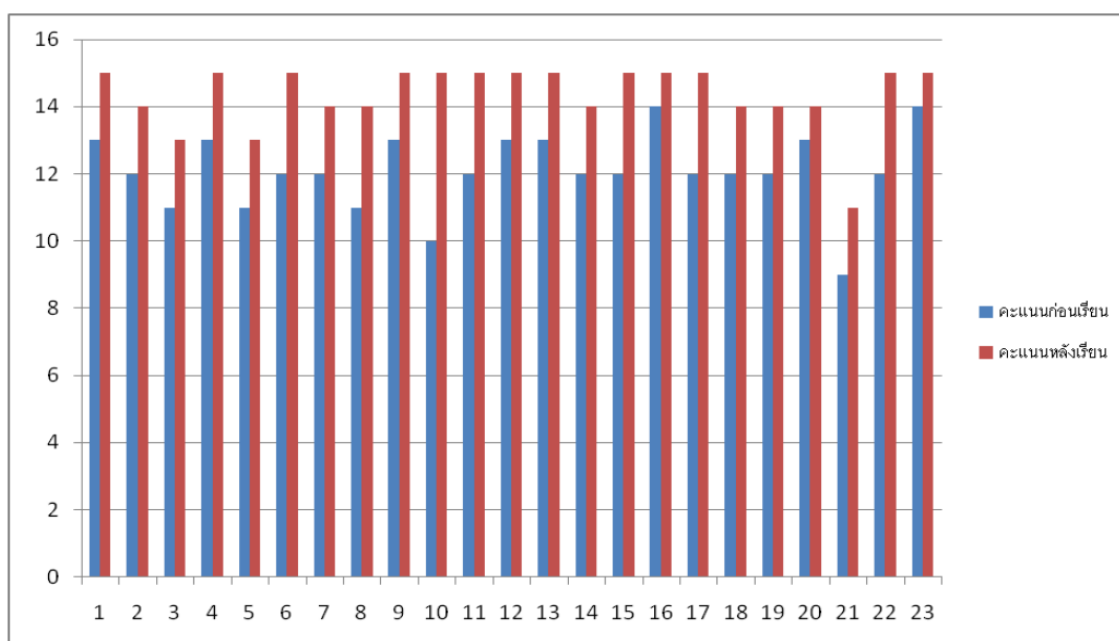
เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	Pre-test (๓๔ คำ)	Post-test (๓๔ คำ)	ผลต่าง	หมายเหตุ
๑	นางสาวเกวณีน คำฟู	๑๓	๑๕	๒	
๒	นางสาวแสงศวดี ดุแก้ว	๑๒	๑๔	๒	
๓	นายกรณดนัย ชาวตร	๑๑	๑๓	๒	
๔	นายกันตภณ มงคล	๑๓	๑๕	๒	
๕	นายไกรศักดิ์ รัฐพงษ์ไพศาล	๑๑	๑๓	๒	
๖	นายเชมทัต เชื้อนเพชร	๑๒	๑๕	๓	
๗	นายจอมแก้ว รักดี	๑๒	๑๔	๒	
๘	นายณัฐดนัย ระยะเทน	๑๑	๑๔	๓	
๙	นายธนโชติ สิริพิตรม	๑๓	๑๕	๒	
๑๐	นายธนพงษ์ สายสามา	๑๐	๑๕	๕	
๑๑	นายนครินทร์ แก้วเชื้อน	๑๒	๑๕	๓	
๑๒	นายพชรพงษ์ จันทะนาเขต	๑๓	๑๕	๒	
๑๓	นายรัฐณัฐ ครงงามภิญโญ	๑๓	๑๕	๒	

อิเล็กทรอนิกส์ ๒/๒

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	Pre-test (๑๕)	Post-test (๑๕)	ผลต่าง	หมายเหตุ
๑๔	นายวายุ สาครจันทร์	๑๒	๑๔	๒	
๑๕	นายศิวกร ยศหาล้า	๑๒	๑๕	๓	
๑๖	นายสิทธิพล อินตะขัติ	๑๔	๑๕	๑	
๑๗	นายเสฏฐวุฒิ มาเตียง	๑๒	๑๕	๓	
๑๘	นายหล่อแซ มาเยอะ	๑๒	๑๔	๒	
๑๙	นายอนุกุล ลังกาแก้วเจริญ	๑๒	๑๔	๒	
๒๐	นายเอกสิทธิ์ บันศรีศักดิ์	๑๓	๑๔	๑	
๒๑	นายฮิเดะอาคิ ซาโนะ	๙	๑๑	๓	
๒๒	นายอนุชา ทาแกง	๑๒	๑๕	๓	
๒๓	นายพงศภัค ทศนสุวรรณ	๑๐	๑๓	๓	
๒๔	นางสาวกชกร นามวงศ์	๑๓	๑๕	๒	
๒๕	นางสาวศิริกานดา ใจชื่น	๑๑	๑๓	๒	
๒๖	นายจิตรกร พุทธวงศ์	๑๒	๑๕	๓	
๒๗	นายชญาญ์ สอนโก้ย	๑๒	๑๔	๒	
๒๘	นายชินวุฒิ ตาแปง	๑๑	๑๔	๓	
๒๙	นายฐิติวัฒน์ วงศ์ดาว	๑๓	๑๕	๒	
๓๐	นายณัฏสรณ์ ธรรมโม	๑๐	๑๕	๕	
๓๑	นายเนติ ชัยสุข	๑๒	๑๕	๓	
๓๒	นายพัชรพล ชื้อมื่อ	๑๓	๑๕	๒	

๓๓	นายรชตวรพล เหลี่ยมดี	๑๐	๑๕	๕	
๓๔	นายรัชฎาณนท์ ยาวีเล้ง	๑๓	๑๕	๒	
๓๕	นายวรภัณฑ์ พุทธิมา	๑๓	๑๕	๒	
๓๖	นายศุภณัฐ แก้วมระวัง	๑๒	๑๕	๓	
๓๗	นายพิรวัท แก้วคำ	๑๓	๑๕	๒	

จากตารางจะเห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการคิดหาคำตอบที่ถูกต้องสูงกว่า ก่อนการทดลอง

บทที่ ๕ สรุปผลการศึกษาวิจัย

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนนั้นแสดงให้เห็นว่านักศึกษายังขาดพื้นฐานในการเข้าใจบทพูดสนทนาภาษาอังกฤษ หรือมีพื้นฐานความรู้มาบ้างแต่ไม่สามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง แต่หลังจากนักเรียนได้เรียน และทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม ทำให้นักศึกษามีความรู้ และสามารถสนทนาภาษาอังกฤษและเข้าใจบริบทของการสนทนาภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น สามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่าจะมีนักเรียนบางคนที่มีคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดไม่ค่อยดีเท่าที่ควรนั้น ก็อาจเป็นเพราะว่านักเรียนยังขาดความต่อเนื่องในการทำความเข้าใจ และเนื่องจากผู้วิจัยเองก็มีโอกาสได้พบกับผู้เรียนเพียงสัปดาห์ละ ๑ ครั้งเท่านั้น และในบางครั้งก็มีกิจกรรมต่าง ๆ ของทางวิทยาลัยมาคั่นความต่อเนื่องของการเรียนรู้และดึงความสนใจของนักเรียนไปด้วย และอีกสาเหตุจากการสอบถามโดยตรงจากนักเรียน ทำให้ผู้วิจัยได้พบข้อมูลเพิ่มเติมว่านักเรียนไม่ได้กลับไปทบทวนและทำความเข้าใจเพิ่มเติมนอกห้องเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าปัญหานี้ควรจะนำไปพัฒนาในครั้งต่อไป

อภิปรายผลจากการศึกษา

จากการสร้างแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษในครั้งนี้อภิปรายผลได้ดังนี้

๑. สังเกตได้ว่านักเรียนสามารถพัฒนาความรู้ โดยดูผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
๒. จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสนทนาเพิ่มมากขึ้น
๓. จะเห็นได้ว่าเมื่อนักเรียนได้รับการสอนที่เน้นย้ำในจุดที่นักเรียนมักจะสับสนหรือผิดพลาดบ่อย ๆ ทำให้นักเรียนผิดพลาดน้อยลง

ข้อเสนอแนะ

๑. ในการพูดสนทนาภาษาอังกฤษนักเรียนควรเลือกบทสนทนาที่มีคำศัพท์ภาษาอังกฤษง่ายๆ ก่อน และควรฟังหรือดูภาพยนตร์ที่มีภาษาอังกฤษเป็นหลักจะทำให้ นักศึกษาสามารถสนทนาภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น
๒. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีเวลาในการพบและติดตามผลจากนักเรียนมากกว่านี้

บรรณานุกรม

- กองเทพ เคลือบพณิชกุล. (๒๕๔๒). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ประมะ สตะเวทิน. (๒๕๓๘). หลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่๘. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- พาทีนี ไทยะจิตต์วิเศษ ชาญประโดน และโสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล. (๒๕๔๙). ภาษาไทย ๑. กรุงเทพฯ : ทริปปี้ล กรุ๊ป.
- เยาวลักษณ์ ขาดิสุขศิริเดช และศิริวรรณ จันทร์กะพ้อ. (ม.ป.ป.) ภาษาไทย ๑. กรุงเทพฯ : จิตรวัฒน์.
- วัชรี้ เกิดคำ. (๒๕๔๓). การพูด. กรุงเทพฯ : เอ็มพันธ์.
- ศุภวรรณ มองเพชร, (๒๕๔๓). ศิลปะการพูด. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมอาชีพ.
- ศิริวรรณ นันทจันทุล. (๒๕๔๕). การเขียนเพื่อการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่๒ . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล. (๒๕๔๖). ภาษาไทยอาชีพ ๑. กรุงเทพฯ : วังอักษร.
- เอกฉัท จารุเมธีชน. (๒๕๓๙). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์

